

Milčin kotichek - Veš, poet svoj dolg? Nimaš nič besed!?

Danes je moje razmišljanje bolj pevsko, besedno in nejevoljno! Nič ne morem, da bi bilo drugače. Meni pa je leglo na dušo in tam leži ...

Draga Tevža,

veš kaj mi povej, kako si si ti pa kaj s slovensko glasbeno sceno; si si bolj na »ti« ali te to sploh ne gane in ne zanima? No pravzaprav ti ne zamerim, če je tvoj odgovor negativen in tvoje stanje ravnodušno. Tako ti je vsaj prizaneseno sekiranje in nejevolja, ki smo je deležni mi, ki tako glasbo poslušamo oz. bi jo radi, pa je včasih ne moremo. Zakaj ne? Hvala za vprašanje, komaj sem čakala, da se lahko razgovorim oziroma razpišem.

Kar na začetku bom dejala, da ne bo zamere, da imajo vsake oči svojega malarja in potemtakem imajo tudi vsaka ušesa svojega poeta in prav je tako. Pa vseeno me srbi jezik in seveda prsti. Ne morem več preko tega.

Pa saj ni kaj narobe z glasbo, ki je enkrat poskočna, drugič počasna, žalostna, potem spet divjih ritmov ... Besedila, ta me pečejo in včasih bi tako rada spoznala kakšnega modela, ki je bil v stanju kaj takega spraviti skupaj.

Pogledala bi mu v oči in ga iskreno vprašala: »Stari, pa od kod ti take ideje, od kod ti take besede, od kod ti tako »širok« besedni zaklad in sposobnost vnesti v besedilo kvečjemu 8 do

10 besed, ki se konstantno ponavljajo v nedogled. Potem bi ga pa poslušala, kako mi bo razložil, da capljam zadaj in da ne vem kaj je »IN« in še mnogo banalnih razlag, ki bi me itak pustile hladno. Samo, da se prodaja. Pa se prodaja? Misliš, da je mladim in manj mladim in še malo manj mladim vseeno, kaj poslušajo? Mislím, da jim ni, samo v končni fazi - komu se boš pa pritožil?

Tudi jaz ne bom čisto nič spremenila, pa že par let v službi na glas preklinjam in sodelavkam razlagam svojo teorijo o tem, koliko let zapora brez možnosti predčasnega izpusta si zasluži ta in ta avtor. Pa vem, da se da to delati drugače. Da ne bom samo nergala, ti moram pa tudi povedati in s tem priznati, da imamo Slovenci tudi nekaj modelov, ki stvar dodobra obvladajo. Ne bom jih imensko izpostavljala, lahko ti samo rečem, da jih je kar na vsakem koncu nekaj: en stari maček na Gorenjskem, natančneje v Kranju, tudi Štajerci imajo enega dobrega, čeprav glede na njegovo kritičnost že vsem malo preseda, tudi v Ljubljani se najde stari roker, ki zna besede obračati in konec koncev imamo tudi Korošci takega, ki dobro ve, da lepa beseda lepo mesto najde ali še boljše, da ve, da prava beseda prav sede. A ti so dobri in o dobrih vse dobro. Mene pa še vedno žulijo tisti, ki sem jih že prej omenila in devet in pol besedil od desetih govori o večni, neizmerni, od Poncija do Pilata segajoči, veličastni LJUBEZNI. Potem pa cela pesem samih obljub. Moška populacija poje o njenih zunanjih in notranjih presežkih, o nemogočem življenju brez nje, o tem, zakaj je odšla in kako je ne bo nikoli več nazaj. Ženski modeli pa obljublajo večno zvestobo, opevajo, kaj vse bi in kaj vse bodo naredile zanj in na koncu še, kako je edini in za vedno!?

Pa ne me basat!

Po eni strani jim moram biti še hvaležna, saj mi tako vsaj občasno dvignejo krvni tlak, ki ga imam drugače konstanto pod mejo normalnega. Pa še trimčkat ni treba, saj mi tudi pulz dvigujejo. Vsaka reč je za nekaj dobra. Pa me je moja zlata mamica vedno učila, da je treba vsakega, ki kaj dela, ceniti in prav tako njegovo delo, saj je vanj vložil svoj čas in energijo, vendar počasi nisem več čisto njenega mnenja. Najbolj žalostno je tako ali tako samo to, da takim »redkobesednežem«
potem še uspe. In vsi skupaj »krolimo«
njihove uspešnice, če ne kaj drugega, si pač vsi, tudi tisti z nedokončano OŠ, zapomnijo njihova lahkotna besedila.

Zdaj bi moral priti moj finančni vložek, pa ga ne bo! Kajti tu sem se mu odpovedala in jaz priznam -niti sanja se mi ne, koliko en tak šerif zasluži na račun zvestih poslušalcev niti se mi ne sanja, kako gre tale posel, koliko jim ponudijo radijske postaje, da jih lahko spuščajo v eter in niti ne vem, koliko dobijo oz. zahtevajo za svoje koncerte. No, tam okoli novega leta sem že bolje seznanjena, saj vsi mediji hite razlagati, koliko in koliko evrov je dobila ta ali ta zvezdica za svoj »mega«
novoletni nastop oz. silvestrovanje.

Evo, potem pa neko dolgočasno oktobrsko nedeljo spravim svoje najdražje na »simple«
koncert Soula v Narodni dom in doživimo nepozaben večer. Večer za dušo in s fantastičnimi občutki zapuščamo dvorano, ponosni, da imamo take glasbenike v svoji sredini. Peli in igrali so s srcem. Kako čudovito!

Prispeval Milča

Sreda, 29 Oktober 2008 00:00

Tevža, dosti bo za danes. Drži se. Ta teden bo sploh fino, ker je za en dan krajši, razen če nisi že med tisto smetano in ne uživaš kje »krompirjevka«. To je zdaj sila moderno. Mi pa smo ponavadi vedno iz mode. V soboto pa se poglobi vase in ne bodi tako, kot toliko drugih, ki so prišli na modno revijo (op.p. na pokopališče). Spomni se, saj je to dan za spomine, in prikliči na plan srečne dneve s tistimi, ki so naju prerano zapustili. Oprosti, nisem hotela žalostno zaključiti, vendar je tudi to del življenja in mogoče tema za najino naslednje pismo.

Rada te ima,

Milča □